

**Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr
Państwowych**

z dnia 10 marca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Kolei Żelaznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie ograniczenia przywozu i przewozu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, paszy objętościowej oraz niektórych przedmiotów z Rosji, Białorusi, Ukrainy, Łotwy i Litwy.

Na zasadzie art. 1142, 1148 i 1172 ustawy lekarskiej (ros. Zbiór Praw tom XIII wyd. 1905 r.) oraz §§ 4 i 5 ustawy z dn. 6 sierpnia 1909 r. o zapobieganiu i tępieniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (austr. Dz. U. P. № 177) zarządza się co następuje:

§ 1. Zabrania się wprowadzania (przywozu) z Rosji, Białorusi, Ukrainy, Łotwy i Litwy na obszar Rzeczypospolitej Polskiej, jakoteż przewozu przez obszar Rzeczypospolitej Polskiej:

- a) bydła rogatego i innych zwierząt przeżuujących;
- b) produktów—wzgl. odpadków — pochodzących ze zwierząt, wymienionych w p. „a”;
- c) kości wszelkiego rodzaju;
- d) paszy objętościowej (słomy, siano);
- e) wszelkich rodzajów podściółki;
- f) nawozu stajennego (gnoju);
- g) sprzętów stajennych używanych i uprząży używanej;
- h) odzieży i obuwia noszonych, przeznaczonych na sprzedaż;
- i) galganów (szmat).

§ 2. Wprowadzanie (przywóz) na obszar Rzeczypospolitej Polskiej, jakoteż przeprowadzanie (przewóz) przez ten obszar:

- a) koni;
- b) trzody chlewnej w starie żywym, przeznaczonej na rzeź natychmiastową, oraz mięsa wieprzowego;
- c) drobiu żywego i bitego;
- d) słoniny surowej, wędzonej i solonej;
- e) szmalcu wieprzowego;
- f) łoju przetopionego w beczkach;
- g) szczeciny
- h) wełny owczej
- i) skór zupełnie wysuszonych;
- j) rogów, końców rogów i racic;
- k) nabiału —

może się odbywać tylko kolejami żelaznymi przez stacje wchodu: Stolbce, Zdobunowo i Podwołoczyska pod następującymi warunkami:

- 1) przeznaczone do wprowadzenia zwierzęta i produkty zwierzęce, wymienione § 2 pp. a) do k), winny być zaopatrzone w świadectwa, wydane przez właściwą władzę administracyjną państwa, z którego są wprowadzane, a stwierdzające, że pochodzą z okolic wolnych od zaraźliwych chorób zwierzęcych;
- 2) na wymienionych wyżej stacjach wchodu zwierzęta i produkty — wyjątkiem nabiału — podlegają badaniu przez państwowego albo specjalnie w tym celu przez władze państwowe upoważnionego lekarza weterynaryjnego, produkty zaś wymienione pod g), h), i), j) — także dezynfekcji w odpowiednio urządzonych zakładach dezynfekcyjnych pod dozorem fachowym i na koszt osoby wprowadzającej;
- 3) konie, przeznaczone do wprowadzenia (przeprowadzenia), podlegają w wymienionych miejscach wchodu postępowaniu rozpoznawczemu (melleinizacji ocznej) i tylko niereagujące i wolne od wszelkich chorób zaraźliwych mogą być dopuszczone w obręb granic Państwa;
- 4) zwierzęta, dopuszczone do wprowadzenia, winny być odstawione wprost do miejsca przeznaczenia, produkty, wymienione w pp. g), h), i), j) niniejszego paragrafu — wprost do fabryk — wzgl. do miejsc przeróbki.

O nadejściu transportu zwierząt i produktów, wymienionych w § 2, ze stacji wchodu lekarz weterynaryjny, który dokonał badania, winien zawiadomić na koszt właściciela transportu telegraficznie powiatowego lekarza weterynaryjnego i władzę administracyjną powiatową, w obrębie której położone jest miejsce przeznaczenia transportu;

5) transport kolejowy zwierząt i produktów, podanych w § 2, pochodzących z państw, wymienionych w § 1, winien odbywać się na terenie Rzeczypospolitej wyłącznie w ładunkach całowagonowych, bez doładowywania w drodze. W wypadkach koniecznych przedłożenie transportu może się odbyć pod dozorem lekarza weterynaryjnego.

Transport kolejowy zwierząt winien się odbywać pod konwojem. Koszta konwoju ponosi właściciel transportu.

§ 3. Wprowadzanie (przewóz) zwierząt i produktów, wymienionych w § 2, przez inne punkty wejścia, aniżeli wskazane w tym paragrafie, może się odbywać tylko za każdorazowym specjalnym pozwoleniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wydanym w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu i Spraw Wewnętrznych i na warunkach, które będą określone dla każdego poszczególnego wypadku.

§ 4. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do bydła, koni, świń i drobiu repatriantów, co do których obowiązują przepisy art. VII § 3 punkt 5 Układu o repatriacji (Monitor Polski № 59 z 14 marca 1921 r.).

§ 5. W wypadkach uzasadnionych szczególnym interesem gospodarczym Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych przysługuje prawo czynienia odstępstw od przepisów § 1 i § 2 ustępu drugiego p. 1—5.

Właściwe władze administracyjne i instancji mogą w wyjątkowych wypadkach czynić odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia dla obywateli polskich, których grunta częściowo leżą poza linią graniczną — w stosunku do zwierząt gospodarskich tych obywateli oraz do produktów pochodzących z tych zwierząt lub gruntów.

§ 6. Przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karane w myśl postanowień odnośnych ustaw.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Raczyński

Minister Spraw Wewnętrznych:

St. Downarowicz

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. Henryk Strasburger

Minister Kolei Żelaznych:

w z. J. Eberhardt

Minister Skarbu:

Michalski